

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Beata Bury</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Zając</i>

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015r. w Rzeszowie

sprawy z powództwa *M. T.*

przeciwko (...) sp. z o.o. z/s w G. i (...) S.A. w R.

o ustalenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych

I. **ustala, że powód M. T. u pozwanego (...) sp. z o.o. z/s w G.: w okresie od dnia 1 lipca 1985 roku do dnia 2 grudnia 2015 roku – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - wykonywał pracę w warunkach szczególnych – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowowodorowym wymienione w Wykazie A (Załączniku) do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43) w dziale XIV pod poz. 12 - przy bieżącej konserwacji elektrodrążarki na stanowisku elektro drążacz wymienionym w Załączniku nr 1 do Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. U. MHPM nr 1-3, poz. 1) w dziale XIV pod poz. 12, pkt 1, znajdującym się w pkt 3 Zakładowego wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wprowadzonego u pozwanego Zarządzeniem DN Nr (...) z dnia 5 stycznia 1995 roku dotyczącym wprowadzenia do stosowania „Wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze” oraz w pkt 10 Zakładowego wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej wprowadzonego u pozwanego Zarządzeniem DN Nr (...) z dnia 26 kwietnia 1984 roku dotyczącym postępowania w sprawach pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach;**

II. **w pozostałym zakresie powództwo w stosunku do (...) sp. z o.o. z/s w G. oddala,**

III. **oddala powództwo w stosunku do (...) S.A. w R.,**

IV. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. z/s w G. na rzecz powoda M. T. kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego (...) S.A. w R.,

VI. kosztami opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy, obciąża pozwanego i z tego tytułu nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) sp. z o.o. z/s w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rzeszowie kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych).

Sygn. akt IV P 422/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 grudnia 2015 r.

Pozwem z dnia 14 lipca 2015 r. skierowanym przeciwko pozwanej (...) S.A. w R. powód M. T. wniósł o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych w okresie od 1 lipca 1985 r. do chwili obecnej oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że był zatrudniony u pozwanego w pełnym wymiarze czasu pracy w placówce drażenia elektroiskrowego i elektrochemicznego na następujących stanowiskach: od 1 lipca 1985 r. do 3 maja 1994 r. na stanowisku ślusarz remontowy, od 4 maja 1994 r. do 30 czerwca 1997 r. na stanowisku ślusarz, a od dnia 1 lipca 1997 r. do chwili obecnej na stanowisku mechanik wydziałowy. Wskazał, że pismem z dnia 25 października 2011 r. zwrócił się do pozwanego z prośbą o zaliczenie pracy w warunkach szczególnych w placówce drażenia elektroiskrowego i elektrochemicznego, w której pracuje od 1 lipca 1985 r., jednak otrzymał odpowiedź odmowną. Powód pracuje od 1 lipca 1985 r. do chwili obecnej przy obsłudze urządzeń filtrujących, usuwania osadów i zabezpieczenia od strony mechanicznej, a nazwa jego stanowiska na przestrzeni lat zmieniała, ale on cały czas wykonywał te same obowiązki. Warunki szczególnie potwierdzone były co miesiąc na listach płac i listach sporządzanych przez mistrza i przekazywanych do kadr, a placówka, w której pracował, do 31 grudnia 1998 r. posiadała status pracy w warunkach szczególnych.

W zakresie interesu prawnego podniósł, że ustalenie ma na celu usunięcie obiektywnej niezgodności co do rzeczywistego zatrudnienia realizowanego w spornym okresie. Na poparcie swego stanowiska przytoczył wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2002 r. (I PKN 629/01).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w R. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Zarzuciła, iż powód nie wykazał, że posiada interes prawny w powództwie o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych. Podniósł, że brak jest faktycznych podstaw do zaliczenia pracy w warunkach szczególnych w okresie wskazanym przez powoda w pozwie z uwagi na brak stosownych dokumentów w aktach osobowych, a poza tym powód - chociaż wykonywał pewne czynności na placówce drażenia - nigdy nie robił tego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jego główne obowiązki pracownicze były związane ze stanowiskami ślusarz remontowy, ślusarz oraz mechanik wydziałowy.

W piśmie procesowym z dnia 5 listopada 2015 r. pozwany (...) S.A. w R. wskazał, że wobec przejścia powoda przez (...) Sp. z o.o. w G. po jego stronie zachodzi brak biernej legitymacji procesowej. W jego ocenie przedmiot niniejszej sprawy nie pozwala na zastosowania solidarnej odpowiedzialności dotychczasowego i nowego pracodawcy na podstawie art. 23¹ § 2 KP, co powoduje, że legitymowanym biernie może być wyłącznie nowy pracodawca powoda.

W piśmie procesowym z dnia 24 listopada 2015 r. powód wniósł o ustalenie zatrudnienia u pozwanego w warunkach szczególnych w okresie:

- od 23 listopada 1973 r. do 23 października 1975 r. na stanowisku murarz piecowy,

- od 7 listopada 1977 r. do 30 czerwca 1985 r. na stanowisku murarz piecowy, tj. odpowiadającym stanowisku wskazanym w:

- Wykazie A, Dziale XIV „Prace różne” pkt 10 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. nr 8, poz. 43), tj.: „Prace murarskie przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych, sklepień paleniskowych w parowozach i żeliwiaków”.
- Załączniku nr 1, dział XIV „Prace Różne” poz. 10 pkt 5 Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach w zakładach pracy z resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG 1985 nr 1, poz. 1), tj. „murarz pieców i urządzeń przemysłowych”.

Powód przyznał, iż okresy te nie były kwestionowane przez pozwanego.

W dalszej części pisma powód wniósł o ustalenie zatrudnienia u pozwanego w warunkach szczególnych w okresie:

- od 1 lipca 1985 r. do 3 maja 1994 r. na stanowisku ślusarz remontowy,

- od 4 maja 1994 r. do 14 marca 1997 r. na stanowisku ślusarz,

- od 15 marca 1997 r. do chwili obecnej na stanowisku mechanik wydziałowy,

tj. odpowiadających stanowiskom wskazanym w:

- Wykazie A dział nr XIV „Prace różne” pkt 25 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. nr 8 poz. 43), tj. „Bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”,
- Załączniku nr 1 działu nr XIV „Prace różne” ust. 25 pkt 1) Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach w zakładach pracy z resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG 1985 nr 1 poz. 1) tj. „Bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”,

tj. zgodnie z powyższym, powód wykonywał pracę polegającą na bieżącej konserwacji elektrodrążarek obsługiwanej na stanowisku elektrodrążacz opisanym w:

- pkt 10 zakładowego Wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej wprowadzonego u pozwanego Zarządzeniem DN pozwanego Nr (...) z dnia 26 kwietnia 1984 r. dotyczącym postępowania w sprawach pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach,
- pkt 3 zakładowego Wykazu stanowisk pracy, w których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wprowadzonego Zarządzeniem DN pozwanego Nr (...) z dnia 5 stycznia 1995 r. dotyczącym wprowadzenia do stosowania „Wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”

co odpowiada stanowisku „drażacz” znajdującym się w Załączniku nr 1, dział Nr XIV „Prace różne” poz. 12 pkt 1) Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG 1985 nr 1, poz. 1) oraz w Wykazie A dział XIV „Prace różne” poz. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. nr 8, poz. 43): „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowym”.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 r. pełnomocnik powoda doprecyzował ostatecznie żądanie pozwu w ten sposób, że podtrzymał pierwotne żądanie pozwu dotyczące ustalenia pracy w warunkach szczególnych w okresie od 1 lipca 1985 r. do chwili obecnej. Wskazał, że strona pozwana nie kwestionuje charakteru zatrudnienia powoda w okresie wcześniejszym. Podał również, że w jego ocenie stanowisko pracy powoda powinno zostać ustalone wg działu XIV poz. 25 rozporządzenia RM z 7 lutego 1983 r., a odnośnie zarządzenia resortowego z 30 marca 1985 r. - wg działu XIV poz. 25 pkt 1.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. T. pozostaje w zatrudnieniu w (...) S.A. w R. (poprzednio Wytwórnia (...) S.A. w R.) na podstawie umowy o pracę od dnia 23 listopada 1973 r., w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z dniem 1 listopada 2015 r., na podstawie art. 23¹ KP, w związku z outsourcingiem usług związanych z czynnościami wykonywanymi przy neutralizacji penetrantu i obsłudze filtrów, świadczonymi obecnie w ramach (...) S.A., powód został pracownikiem (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. (G.).

W okresie od 23 listopada 1973 r. do 30 czerwca 1985 r. powód był zatrudniony na stanowisku murarza piecowego. Okres ten został uznany przez pracodawcę za okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Z dniem 1 lipca 1985 r. powód został przeniesiony do wydziału 53 – drażenia elektroiskrowego i elektrochemicznego. Powód zajmował kolejno stanowiska:

- od 1 lipca 1985 r. do 3 maja 1994 r. na stanowisku ślusarz remontowy,
- od 4 maja 1994 r. do 30 czerwca 1997 r. na stanowisku ślusarz,
- od dnia 1 lipca 1997 r. do chwili obecnej na stanowisku mechanik wydziałowy.

Zasadniczo w spółce obowiązywała zasada, że wykonywana praca powinna być zgodna z dokumentacją. Zdarzały się jednak sytuacje, że nie było takiej zgodności.

(dowód: akta osobowe powoda, pismo pozwanego z 27 lutego 2015 r. - k. 55, pismo pozwanego z dnia 22 września 2015 r. - k. 56)

Powód zajmował się i zajmuje się serwisowaniem drażarek elektrochemicznych oraz obsługą dwóch filtrów – solnego i na elektrolit. W zakresie elektrodrażarek usuwał awarie, dbał o sprawność instalacji hydraulicznej, obsługiwał prasę hydrauliczną i bęben wibracyjny – oczyszczał zanieczyszczony elektrolit. Jeśli chodzi o oczyszczanie, to jego czynności polegały na przygotowywaniu elektrolitu, który był dwójakiego rodzaju: ropa naftowa (do 2005 r.) i roztwór azotanu sodu. Ropa znajdowała się w potężnych wannach i powód przepompowywał substancję – po odstaniu - gdy brud zszedł na dół. W przypadku azotanu sodu posługiwał się urządzeniem filtracyjnym.

Na przestrzeni lat elektrodrażarki nie zmieniły się, tylko wycofano stosowanie ropy jako elektrolitu. Przez ostatnie sześć lat powód był jedyną osobą, która zajmowała się naprawami elektrodrażarek w liczbie 15. Czasami zdarzało

się, że zepsutych było kilka tych urządzeń, a czasami wszystkie były sprawne, wtedy powód wykonywał inną pracę – zajmował się obsługą filtra i prasy.

W czasie świadczenia pracy powód był narażony na kontakt z takimi czynnikami szkodliwymi jak ropa - olej DS, azotan sodu, który jest wybuchowy i żrący, ziemia okrzemkowa, która, z kolei, wpływa na pylicę. Z tymi czynnikami miał kontakt codziennie. W 2005 r. w wydziale zakończył się generalny remont, wówczas zamontowano sufitową wentylację – zamiast dotychczasowych okien. Na tym stanowisku pracy jest podwyższona temperatura, zapylenie, podwyższona wilgotność.

Powód pracował w ten sposób stale, w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: zeznania świadków: J. S. (1) - k. 41 – 42, R. Ś. - k. 42 - 43, Z. K. - k. 82 – 83, J. S. (2) - k. 83 – 84, E. S. - k. 113 – 114, zeznania powoda M. T. - k. 115 – 116, 40)

W pozwanym zakładzie pracy Zarządzeniem DN nr (...)z dnia 26 kwietnia 1984 r. dotyczącym postępowania w sprawach pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach w celu wdrożenia przepisów zawartych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. nr 8, poz. 43) i Zarządzeniu nr 7 MHiPM z dnia 19 maja 1983 r. (Dz. Urz. MHiPM nr 3 – 5, poz. 9) wprowadzono zakładowy wykaz stanowisk pracy na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. W myśl tego wykazu stanowisko elektrodrażacz zostało zakwalifikowane do działu XIV poz. 12 .1.

Z kolei, w Zarządzeniu DN nr (...) z dnia 5 stycznia 1995 r. dotyczącym wprowadzenia do stosowania „Wykazu stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”, który miał na celu uaktualnienie całokształtu zagadnień związanych z kwalifikowaniem stanowisk pracy występujących w poszczególnych jednostkach organizacyjnych (...) R., do stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wprowadzono nowy Wykaz, w którym wskazano, iż czynności polegające na obsłudze elektrodrażarek należy zaklasyfikować do działu XIV poz. 12 pkt 1 zarządzenia nr 3 MHiPM z 1985 r.

(dowód: zarządzenie nr (...) z 26 kwietnia 1984 r. wraz z wykazem - k. 64 – 65, zarządzenie nr (...) z 5 stycznia 1995 r. wraz z wykazem - k. 66 – 68, wykaz z dnia 4 stycznia 1984 r. wraz załącznikiem odnośnie wydziału (...) - k. 74 – 75, wykaz stanowisk pracy z 23 stycznia 1995 r. wraz z załącznikiem - k. 76 – 77)

Pismem z dnia 25 października 2011 r. powód zwrócił się do pozwanego z prośbą o zaliczenie pracy w warunkach szczególnych w placówce drażenia elektroiskrowego i elektrochemicznego, w której pracuje od 1 lipca 1985 r.

W piśmie z dnia 12 grudnia 2011 r. pracodawca odmówił uwzględnienia powyższego wniosku.

(dowód: akta osobowe powoda, pismo powoda z dnia 25 października 2011 r. - k. 7 – 8, pismo pozwanego z dnia 12 grudnia 2011 r. - k. 9)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów, których treść i autentyczność nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków J. S. (1), R. Ś., Z. K., J. S. (2) i E. S.. Świadczenie świadczyli pracę na rzecz pozwanego, posiadali więc informacje odnośnie zasad i warunków w jakich powód świadczył pracę. Ich zeznania są obiektywne, spójne i korespondujące ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym.

W ocenie Sądu za wiarygodne należało uznać zeznania powoda M. T. jako mające odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Niniejszym pozwem powód M. T. dochodzi ustalenia faktu prawotwórczego, mającego wpływ na prawo do przyszłego świadczenia emerytalnego oraz jego wysokość.

Zgodnie z art. 189 KPC żądanie ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa uzależnione jest od wykazania przez powoda interesu prawnego. Interes prawny występuje wówczas, gdy istnieje obiektywna potrzeba ochrony prawnej. Nie wystarczy zatem subiektywne przekonanie o potrzebie takiej ochrony prawnej.

Analiza przedmiotowej sprawy prowadzi do wniosku, iż powód ma interes prawny w dochodzonym ustaleniu. Przede wszystkim obecnie nie toczy się żadne postępowanie, którego przedmiotem jest określenie jego uprawnień do świadczenia emerytalnego. Powód żąda ustalenia faktów, które będą miały wpływ na jego roszczenie w przyszłości, przy czym przedmiotowe rozstrzygnięcie nie będzie stanowiło dowodu w jakimkolwiek toczącym się obecnie postępowaniu.

Takie też stanowisko prezentuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 2002 r. (I PKN 629/01_, w którym przyjął, że powód jest uprawniony do żądania ustalenia prawa w ramach stosunku pracy, w tym do żądania ustalenia rzeczywistej treści realizowanego stosunku pracy. Jeżeli żądane ustalenie ma charakter niemajątkowy bądź nie jest obecnie zaktualizowane, a prawo może być dochodzone dopiero w przyszłości, to pracownik ma interes prawny w usunięciu stanu niepewności co do rzeczywistej treści realizowanego stosunku pracy.

Odnosząc się do żądania powoda ustalenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, należy przytoczyć § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 z późn. zm.), zgodnie z którym, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Te okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 1 czerwca 2010 r. (II UK 21/10) stwierdził, iż dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325; z dnia 19 września 2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75 i z dnia 24 marca 2009 r., I PK 194/08, LEX nr 528152). Decydującą rolę w analizie charakteru pracy ubezpieczonego z punktu widzenia uprawnień emerytalnych ma zatem możliwość jej zakwalifikowania pod którąś z pozycji wspomnianego załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów. W świetle art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pracami w szczególnych warunkach nie są bowiem wszelkie prace wykonywane w narażeniu na kontakt z niekorzystnymi dla zdrowia pracownika czynnikami, lecz jedynie takie, które zostały rodzajowo wymienione w tymże rozporządzeniu. Przepis § 1 ust. 1 rozporządzenia stanowi zresztą, że akt ten ma zastosowanie do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4 - 15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do niego.

W niniejszej sprawie sporne było, czy powód faktycznie w okresie od 1 lipca 1985 r. do chwili obecnej wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale, tj. codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Jak wykazało postępowanie dowodowe, powód stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace, polegające na bieżącej konserwacji i usuwaniu awarii elektrodrażarki. Niewątpliwie więc okres ten podlega zakwalifikowaniu

jako okres pracy, wykonywanej w warunkach szczególnych. Przy czym wykonywaną przez powoda pracę należało uznać za pracę, o której mowa w Wykazie A Dziale XIV „Prace różne” poz. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. nr 8, poz. 43) oraz załączniku nr 1, dział XIV „Prace Różne” poz. 12 Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach w zakładach pracy z resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MHPM 1985 nr 1-3, poz. 1): Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym atomowo – wodorowym – drążacz. Z aktów wewnątrzzakładowych wynika, że pracodawca zakwalifikował stanowisko drążacza właśnie do tej pozycji w/w aktów prawnych. Mając na uwadze zgodność rozstrzygnięcia z powszechnie obowiązującymi aktami prawnymi, jak również aktami obowiązującymi w zakładzie pracy, należało uznać żądanie strony powodowej o zakwalifikowaniu pracy powoda w spornym okresie do pracy, o której mowa w Dziale XIV pod poz. 25 w/w rozporządzenia i zarządzenia za niezasadne.

Na uwzględnienie nie zasługiwało także roszczenie o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych w okresie od 23 listopada 1973 r. do 30 czerwca 1985 r. Jak wielokrotnie podnosił powód, pracodawca uznał ten okres za okres pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu stroną legitymowaną biernie w niniejszym postępowaniu powinien być C. Sp. z o. w G. z uwagi na przejęcie części zakładu pracy w trybie art. 23¹ KP, do którego doszło z dniem 1 listopada 2015 r. Tak więc w chwili obecnej powód nie jest pracownikiem (...) S. A. w R.. Z kolei przedmiot postępowania, którym jest roszczenie ustalające, nie jest objęty dyspozycją art. 23¹ § 2 KP. Przepis ten przewiduje solidarną odpowiedzialność dotychczasowego i nowego pracodawcy za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed przejściem części zakładu pracy na innego pracodawcę. Jednakże odnosi się on tylko do zobowiązań.

Z tych względów należało orzec jak w pkt I, II i III wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego wobec (...) sp. z o. o. w G. oparto o treść art. 98 KPC w zw. z § 11 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 460).

Sąd postanowił nie obciążać powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego (...) S.A. w R. w oparciu o art. 102 KPC, uwzględniając przy tym szczególną sytuację do jakiej doszło w toku postępowania, tj. zmianę pracodawcy.

Natomiast o kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1025), w myśl którego, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Obowiązku uiszczenia kosztów sądowych nie ma m.in. strona zwolniona od kosztów np. pracownik wnoszący powództwo z zastrzeżeniem art. 35 i art. 36 (art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy).

Skoro zatem pozwany pracodawca przegrał niniejszy spór i nie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych oraz nie został z tychże kosztów zwolniony przez sąd, to jest zobowiązany uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rzeszowie kwotę odpowiadającą wysokości opłaty sądowej, stosownie do odpowiedzialności za wynik procesu. Kwota ta, z uwagi na niemajątkowy charakter roszczenia, zgodnie z art. 12 w/w ustawy, wynosi 30,00 zł.